

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 98/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. apríla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť R. U., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Žilina, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca a jeho uznesením č. k. Tp 31/04-4 zo 17. mája 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. U. o d m i e t a z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. marca 2005 doručená sťažnosť R. U., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Žilina (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) a jeho uznesením č. k. Tp 31/04-4 zo 17. mája 2004, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o prepustenie z väzby.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 18. marca 2004 okresnému súdu žiadosť o prepustenie z väzby. Okresný súd rozhodol o tejto žiadosti uznesením č. k. Tp 31/04-4 zo 17. mája 2004. Sťažovateľ namieta neprimeranú dĺžku, v ktorej okresný súd o jeho žiadosti rozhodoval, a poukazuje tiež na to, že uznesenie mu bolo doručené až po uplynutí viac ako jedného mesiaca od rozhodnutia. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 1 Tpo 150/04 z 20. júla 2004 tak, že ju zamietol. Uznesenie odvolacieho súdu bolo sťažovateľovi doručené 12. augusta 2004.

Sťažovateľ viacerými sťažnosťami na priet'ahy v konaní adresovanými okresnému súdu, krajskému súdu, ako aj Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky namietal neprimeranú dĺžku konania v jeho väzobnej veci. Z priložených odpovedí podpredsedu okresného súdu a podpredsedu krajského súdu vyplýva, že orgány štátnej správy súdov vyhodnotili sťažnosti sťažovateľa ako neopodstatnené.

Sťažovateľ *„považuje dĺžku rozhodovania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby Okresným súdom v Čadci za neústavnú a nezákonnú“* a z toho vyvodzuje, že postupom a napadnutým uznesením okresného súdu boli porušené jeho základné práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy, argumentujúc predovšetkým § 72 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého musí súd vo väzobných veciach *„neodkladne rozhodnúť“*.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti vydal tento nález:

«1. Právo sťažovateľa R. U. uvedené v čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy bolo porušené neprimeranou dĺžkou rozhodovania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby Okresným súdom v Čadci, uznesením číslo Tp 31/04 – 4 zo dňa 17. 5. 2004.

2. Sťažovateľovi sa priznáva v zmysle čl. 127 ods. 3 ústavy primerané finančné zadosťučinenie v spojení s § 56 ods. 4 a § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch vo výške 100 000, - Sk, slovom stotisíc slovenských korún, ktorú sťažovateľ nepochybne utrpel v pocite nespravodlivosti a právnej neistoty z dôvodu zdĺhavého konania o jeho žiadosti o prepustenie z väzby.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky ukladá Okresnému súdu v Čadci vyplatiť požadované finančné zadosťučinenie ako nemajetkovú ujmu sťažovateľovi R. U. do dvoch

mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

4. Okresný súd v Čadci je povinný uhradiť trovy konania na účet obhajcu v zmysle „žiadosti“ ustanoveného ústavným súdom Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.»

Osobitnou žiadosťou priloženou k sťažnosti sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Zo sťažnosti vyplýva, že okresný súd o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby rozhodol uznesením zo 17. mája 2004, pričom odvolací súd sťažnosť sťažovateľa proti tomuto uzneseniu zamietol uznesením z 20. júla 2004. Podľa § 140 ods. 1 písm. cc) Trestného poriadku je uznesenie súdu právoplatné dňom, keď bola podaná sťažnosť

zamietnutá. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ju ústavný súd pri predbežnom prerokovaní uznesením odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Nad rámec tohto odôvodnenia považoval ústavný súd za potrebné uviesť, že podávanie sťažností na priedahy v súdnom konaní orgánom štátnej správy súdov nemá vplyv na plynutie lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2005